08/02/2024

Η Εξόδιος Ακολουθία του μακαριστού Αρχιμανδρίτη Θεοδώρητου, Ηγουμένου της Μονής Αγίου Συμεών Καταμόνας

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου εψάλη το πρωί της Πέμπτης 8ης Φεβρουαρίου 2024 στο παρεκκλήσι της Αγίας Θέκλης εντός του Κεντρικού Μοναστηριού της Αγιοταφικής Αδελφότητας στα Ιεροσόλυμα, η Εξόδιος Ακολουθία του μακαριστού Αρχιμανδρίτη Θεοδωρήτου Καπαή, Ηγουμένου της Ιεράς Μονής Αγίου Συμεών Καταμόνας, ο οποίος εκοιμήθη εν Κυρίω το βράδυ της Τετάρτης 7ης Φεβρουαρίου 2024.

Με τον Μακαριώτατο συνιερούργησαν Αγιοταφίτες Αρχιερείς και Πατέρες, με τη

τιμητική παρουσία του Γενικού Προξένου της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Δημητρίου Αγγελοσοπούλου και τη συμπροσευχή μοναζουσών και λαϊκών της Ελληνικής παροικίας των Ιεροσολύμων.

Τον Επικήδειο εκφώνησε ο Γέρων Αρχιγραμματεύς Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος, ο οποίος αναφέρθηκε στον βίο και τη δράση του εκλιπόντος. Αναλυτικά ο Σεβασμιώτατος ανέφερε:

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Σεβάσμιοι Ἀρχιερεῖς,

κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Σεβαστοί Πατέρες,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἱστάμεθα δακρύζοντες πρό τοῦ σεπτοῦ σκηνώματος τοῦ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Θεοδωρήτου ἱερομονάχου, ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν πρό τοῦ τάφου τοῦ τετραημέρου φίλου Αὐτοῦ Λαζάρου. Ἀθυμοῦμεν ἐπί τῷ χωρισμῷ, ὡς οἱ μαθηταί τοῦ Χριστοῦ μετά τήν ἔνδοξον Ἀνάληψιν Αὐτοῦ. Ἀναλογιζόμεθα ἀνθρωπίνως ὅτι ὄντως μέγα καί φοβερόν τό τοῦ θανάτου μυστήριον. Διερωτώμεθα πῶς διασπᾶται ἡ ἁρμονικωτάτη συμφυΐα ψυχῆς καί σώματος, πῶς ἡ ψυχή βιαίως χωρίζεται τοῦ σώματος, πῶς ὁ ἄνθρωπος διά τῆς παρακοῆς καί τῆς πτώσεως ἐπέφερεν εἰς ἑαυτόν τόν θάνατον καί ἤκουσε παρά τοῦ Δημιουργοῦ καί Πλάστου του τό : «γῆ εἶ καί εἰς γῆν ἀπελεύσῃ», (Γεν. 3, 19).

Εἰς τά ἐρωτήματα ταῦτα τοῦ ἀνθρωπίνου προβληματισμοῦ ἔρχεται ὡς ἀπάντησις τό πρόσωπον, ἡ διδασκαλία καί τό ἔργον Αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τό γεγονός ὅτι συγκαταβαίνων ὁ Θεός εἰς τό γένος ἡμῶν, ηὐσπλαγχνίσθη ἡμᾶς καί ἐν Χριστῷ τῷ Μονογενεῖ Υἱῷ καί Λόγῳ Αὐτοῦ ὡμοιώθη πρός ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους. Προσέλαβεν ἐν τῇ Ἐνανθρωπήσει τήν ἀνθρωπίνην φύσιν καί σάρκα ἡμῶν καί διά τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ ἀνέσυρεν ἡμᾶς ἀπό τοῦ Ἅιδου καί ἐχαρίσατο ἡμῖν τήν ἐν οὐρανοῖς καί παρ’ Αὐτῷ αἰώνιον ζωήν καί ἀνάπαυσιν.

Ἡ ἀλήθεια αὕτη ἀπεκαλύφθη εἰς τούς ἁγίους μαθητάς καί ἀποστόλους τοῦ Χριστοῦ. Οὗτοι κατεστάθησαν αὐτόπται καί αὐτήκοοι μάρτυρες οὐχί μόνον τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί Αὐτοῦ τοῦ Θεανθρωπίνου προσώπου Αὐτοῦ.

Εἶδον καί ἐψηλάφησαν Αὐτόν ἐν τῇ ἐπιγείῳ ζωῇ καί θεραπευτικῇ καί λυτρωτικῇ δράσει Αὐτοῦ, ἀλλά καί ἐν τῇ Ἀναστασίμῳ «ἑτέρᾳ μορφῇ Αὐτοῦ» (Μάρκ. 16, 12)· «Ἡ πίστις εἰς τήν σώζουσαν ἀλήθειαν ταύτην ἀποτελεῖ παραμυθίαν, ἐλπίδα καί δύναμιν πρός ἀψήφισιν τοῦ φόβου τοῦ θανάτου καί δή καί αὐτοῦ τοῦ μαρτυρικοῦ. Ἡ Ἐνανθρώπησις, ἡ Σταύρωσις καί ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ συγκροτοῦν, συγκρατοῦν καί συνέχουν ὅλον τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας.

Τήν πίστιν ταύτην ἐνεκολπώθη καί ὁ ἀγαπητός, πολιός καί σεβαστός ἐκλιπών ἀδελφός ἡμῶν Ἀρχιμανδρίτης Θεοδώρητος, καθότι οὗτος ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἐχειροθετήθη μοναχός εἰς τήν ἱεράν Μονήν Τρωοδιτίσσης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Ἐκ ταύτης ἦλθε διά θεραπείαν τῆς ἐπισφαλοῦς ὑγιείας τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ εἰς τό ἐν Ὀρεινῇ Ἰσραηλινόν νοσοκομεῖον Χαντάσσα. Εἰς τό ἑξῆς, τῇ προτροπῇ τοῦ Γέροντος αὐτοῦ ἱερομονάχου Παγκρατίου, τόν ὁποῖον λίαν ηὐλαβεῖτο, ἐζήτησε καί ἐνετάχθη εἰς τήν Ἁγιοταφιτικήν ἡμῶν Ἀδελφότητα ὀλίγον μετά τό ἔτος 1967. Ταύτην διηκόνησε εἰς διαφόρους διακονίας μετά ζήλου καί ἀφοσιώσεως, ὑπερβαίνων τάς δυσκολίας τῆς ὑγιείας αὐτοῦ. Ὡς Παιδονόμος ἐν τῇ Πατριαρχικῇ Σχολῇ, ὡς ἐφημέριος εἰς τήν ἱεράν Μονήν τῆς Μεγάλης Παναγίας ἐπί ἔτη, ὡς μέλος τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, διορισθείς ὑπό τῆς Α. Θ. Μακαριότητος τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Θεοφίλου. Κυρίως δέ ὡς ἡγούμενος τῆς ἱερᾶς Μονῆς ἁγίου Συμεών τοῦ Θεοδόχου εἰς Καταμόνας συνεχῶς καί ἀδιακόπως ἀπό τοῦ ἔτους 1979. Τήν Μονήν ταύτην καί τόν ναόν αὐτῆς διετήρησεν ὡς λειτουργικόν κέντρον τῆς ἐν Καταμόνας Ἑλληνικῆς Κοινότητος τῶν Ἱεροσολύμων, ὡς ἦτο ἀνέκαθεν καί ὡς Προσκυνηματικόν κέντρον διά τούς ἀφικνουμένους ἐκ τῶν Ὀρθοδόξων χωρῶν προσκυνητάς. Ἐπροστάτευσε δέ αὐτήν ἐκ τῶν ἔξωθεν ὑποβλεπόντων αὐτήν, λόγῳ τῆς ἱστορικῆς θέσεως αὐτῆς. Ἀξιοποιῶν εὐσυνειδήτως τάς δωρεάς τῶν προσκυνητῶν, μή παραλείπων ἐν ταὐτῷ νά ἐλεῇ τούς δεομένους, ἀνεκαίνισε τόν ναόν αὐτῆς καί ἐνεπλούτισε τάς ἁγιογραφίας αὐτοῦ. Πολλάς δέ ἐπετέλεσε ἐξωτερικάς ἐπισκευάς πρός συντήρησιν καί καλλωπισμόν αὐτῆς. Χάρις εἰς τήν ἐπιμονήν καί τάς ἐνεργείας αὐτοῦ τό Πατριαρχεῖον κατώρθωσε τό δυσκατόρθωτον, τήν ἀπόκτησιν δηλονότι τεμαχίου λειψάνου τοῦ ἁγίου Συμεών τοῦ Θεοδόχου παρά τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κροατίας τό ἔτος 2010, φυλασσομένου ὡς θησαυροῦ τῆς Μονῆς, τῆς ἀνακομιδῆς αὐτοῦ ἑορταζομένης τήν 25ην Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους.

Ἐπί τά ἀγαθά ἔργα τῆς ζωῆς αὐτοῦ ταῦτα, ἐπί τό ἔντιμον καί ἐνάρετον μοναχικόν καί ἱερατικόν ἦθος αὐτοῦ καί ἐπί τήν ἀγόγγυστον ὑπομονήν καί καρτερίαν αὐτοῦ εἰς τάς ἐπί πολλά ἔτη δοκιμασίας τῆς ὑγιείας αὐτοῦ καί ἐπί τήν μέριμναν αὐτοῦ δι’ ἑβδομαδιαίαν Θείαν Λειτουργίαν ἐν τῇ Μονῇ καί Θείαν κοινωνίαν ὑπ’ αὐτοῦ κλινήρους ὄντος, παρακαλοῦμεν τόν φιλάνθρωπον Θεόν ἡμῶν, ὅπως ἐπίδῃ καί συγχωρήσῃ αὐτῷ εἴτι ὡς ἄνθρωπος ἑκουσίως ἤ ἀκουσίως ἥμαρτεν καί κατατάξῃ

τήν ψυχήν αὐτοῦ ἐν χώρᾳ ζώντων μετά ὁσίων καί δικαίων ἐν ἀπολαύσει καί ἀγαλλιάσει τοῦ ἱλαροῦ φωτός τῆς τρισηλίου δόξης Αὐτοῦ, ἀποδίδων αὐτῷ τόν τῆς δικαιοσύνης στέφανον, «ὅν ἀποδώσῃ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τήν ἐπιφάνειαν Αὐτοῦ». Αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη !»

Ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος και ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Μαδάβων κ. Αριστόβουλος προΐστατο της εξοδίου νεκρικής πομπής προς την Αγίαν Σιών, όπου ο εκλιπών ενταφιάσθηκε στο

rpt

rpt